

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
РеВ2 1768/2015
27.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца Б.С. из Л., чији је пуномоћник Р.Р., адвокат из Л., против тужене Специјалне болнице за рехабилитацију Г. С.Б., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 44/05 од 19.05.2015. године, у седници одржаној 27.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 44/05 од 19.05.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лебану П1 52/15 од 25.03.2015. године одбачена је као недозвољена тужба тужиоца Б.С. из Л., поднета против тужене Специјалне болнице за рехабилитацију Г. С.Б., ради утврђења.

Виши суд у Јагодини је решењем Гж1 44/15 од 19.05.2015. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11) и утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других повреда одредаба парничног поступка на које се у ревизији неосновано указује.

Према стању у списима, тужилац је поднео тужбу суду ради утврђења да је радни однос са туженим (заснован уговором о раду од 19.06.2007. године) на одређено време прерастао у радни однос на неодређено време. Тужени је у одговору на тужбу истакао да је спор већ правноснажно пресуђен пресудом

Основног суда у Лебану П1 724/11 од 18.09.2012. године, па је увидом у наведену пресуду суд утврдио да је у вези са спорним односом већ донета правноснажна судска одлука.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови поступили када су одбацили тужбу као недозвољену применом члана 294. став 1. тачка 4. ЗПП.

Овом законском одредбом прописано је да суд по претходном испитивању тужбе доноси решење којим се тужба одбацује ако утврди да је ствар правноснажно пресуђена.

Ревизијом тужиоца неосновано се указује на правилност побијаног решења. У ситуацији у којој постоји субјективни и објективни идентитет спора, као у конкретном случају, нема вођења нове парнице због забране из цитираног члана 294. став 1. тачка 4. ЗПП. То што тужилац указује на други правни основ у овој парници, у односу на парницу која је правноснажно пресуђена, не може утицати на правилност побијаног решења, с обзиром да суд није везан за правни основ.

На основу члана 414. у вези члана 420. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**